

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон дар яке аз суҳанронихои худ аз пайравони ғуруҳҳои террористӣ изхори нигаронӣ намуда, таъкид карданд, ки «Аз марги баъзеашон ба падару модар маълумот расида онҳо бо ин амали нангини фарзандашон миёни ҳешу табор ва аҳли ҷомеа дар ҳичолатанд, чунки фарзанди онҳо ҳам ба Ватан – модар ва ҳам мазҳаби ҳанафӣ ҳиёнат кардаанд. Дар тули таърих ягон ҳалку миллат ҳиёнат ба Ватан – модар, давлат ва мардумро набахшидааст ва намебахшад.

Одатан ҷавононе, ки аз лиҳози зехни ва ақлонӣ рушд наёфтаанд, осебпазир буда, зуд ба ин ҷараёнҳо ҷалб мешаванд. Зехни онҳо, ки мисли «лавҳи сафед» тозаю покиза аст, ифроту хурофот пур карда мешавад. Азбаски ҷавонон саҳт ҳассосанд бегумон шефтаю мутамоили ақидаи бебунёд мешаванд.

Ҳар шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки ба ин ғуруҳҳои ифроти ҳамроҳ мешавад, дар мақсадҳои шум ва ғаъолиятҳои зиддидавлатӣ ва зиддимиллии онҳо шарик аст, яъне у бевосита дар муқобили давлати худ, бар зидди Ватани худ ва дар душман ба миллати худ қарор мегирад. Мутаасифона ақсари ҷавононе, ки ба ғуруҳу созмонҳои ифротгарой мепайванданд, онҳое мебошанд, ки сатҳи саводи зарурӣ надоранд ва ин ғуруҳҳо бо истифода аз бесаводию танғазарӣ чунин ҷавоноро ба доми худ қашида, боиси ғумроҳии онон мебарданд.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат Эмомалӣ Раҳмон дуруст таъкид карданд, ки «мо бояд ба ҷавонон чунин шароите муҳайё созем ва онҳоро тарзе тарбия кунем, ки фарзандони мо дар зиндагӣ роҳи дурустро интиҳоб намоянд, илму донишҳои муосирро аз худ кунанд, қасбу ҳунариҳои замонавиро омӯзанд ва оянда мақоми арзандаи ҳудро дар ҷомеа соҳиб шаванд.

Бузургони миллат ибтидои Ватанро аз ғахвора ва шири поки модар медонанд. Мардуми шарифи Тоҷикистон рафтори ҳоинонаи ин ғуна ашҳоси ҳиёнаткорро маҳкум намуда, ба

инхо нафрат доранд. Шомилшавии чавонон ба гурухҳои тундгаро масъалаи доғи рӯз аст. Бинобар ин ҳар яки моро зарур аст, ки алайҳи ин амал мубориза барем.

Муовини раиси ноҳия

Абдусаломзода М.А.